(४) अत्रोत्तरोत्तरसङ्ख्याया: पूर्व्वपूर्व्वसङ्ख्यागर्भितत्वं यदाम्नातं तत् प्रशंसति। "एकोत्तरं जुहोति ॥ १ ॥ एकवदेव सुवर्गं लोकमेति" इति। पूर्व्वोक्ताया: सङ्ख्याया एकमुत्तरं यस्मिन् मन्त्रे सोयम् 'एकोत्तर:'। तद्यथा प्रथममन्त्रोक्ताया एकसङ्ख्याया: पुनरेकस्मिन्नधिके सति द्वाभ्यां स्वाहेति मन्त्रो भवति। तस्या अपि सङ्ख्याया: पुनरेकस्मिन्नधिके सति त्रिभ्य: स्वाहेति मन्त्रो भवति। तदिदमेकोत्तरत्वम्। एवंविधमन्त्रसामर्थ्यादेकवदेव एकत्ववत् सर्व्वमपि स्वर्गमेकेनैव प्रयत्नेन प्राप्नोति ॥

(५) उत्तरेष्वनुवाकेषु तत्र तत्र काश्चित् सङ्ख्या अन्तरिता:, प्रथमेत्वनुवाके तथाविधान्तराद्याभावाद्यत् सातत्य, तत् प्रशंसति। "सन्ततं जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य सन्तत्यै" इति। सङ्ख्यासातत्येन भोगसातत्यं सिध्यति ॥

(६) तदेवं प्रथमानुवाकव्याख्यानं प्रपञ्च्य चरमानुवाकव्याख्यानं प्रपञ्चयितुमाद्यं मन्त्रं व्याचष्टे। "शताय स्वाहेत्याह। शतायुर्वै पुरुष: शतवीर्य्य:। आयुरेव वीर्य्यमवरुन्धे। सहस्राय स्वाहेत्याह। आयुर्वै सहस्रम्। आयुरेवावरुन्धे" इति। पूर्व्वानुवाकवद्व्याख्येयं ॥

(७) तृतीयचतुर्थपञ्चममन्त्राणां तात्पर्य्यं दर्शयति। "अयुताय स्वाहा नियुताय स्वाहा प्रयुताय स्वाहेत्याह ॥ २ ॥ त्रय इमे लोका:। इमानेव लोकानवरुन्धे" इति। दशगुणितं सहस्रम् 'अयुतं'। तत् पुनर्दशगुणितं 'नियुतं', तदपि